

ere blevne forulempede. Der er jo endogsaa Tale om, at den rammer langt flere end de 37, men saa meget er jo klari nok, at i hvert Fald alle de 37 maa kunne betragte sig som indgaaende under Sigtelsen uden Hensyn til, hvorvidt de personlig maatte være blevne forulempede eller ikke. Jeg skal ikke komme ind paa det Spørgsmaal, hvorvidt Domstolene ere partiske eller ikke partiske i politiske Sager. Jeg skal dog tillade mig at fremhæve, at der er i alt Fald visse Medlemmer, som ingenlunde kunne klage over, at i politiske Sager Domstolene ere gaaede dem for nær. Jeg tror, at det i det Hele vilde være ønskeligt, hvis den tredie Statsmagt var noget mindre. Gjenstand for Angreb i saa Henseende fra de andre Statsmagters Side, eller i alt Fald mindre, end visse Medlemmer finder det rigtigt at gjøre. Men jeg skal tillade mig at bemærke, at det er dog at gaa alt for vidt, om man vil betragte dette som en politisk Sag, at en Del jevne Arbeidere føle sig forulempede ved, at de ere blevne Miltbrede som foragtelige Personer. Det gaar dog efter min Mening over alle Grændser, at betragte det som en politisk Sag og mene, at Domstolene i Tilfælde af denne Art ikke skulde dømmepartiske. Jeg skal iøvrigt bemærke, at forsaavidt det virkeligt maatte lykkes at føre Sigtelsen hen til Sagsøgerne, er der aldeles intet Rum for en politisk Betragtning i saa Henseende. Der er ikke fjerneste Tvivl om, at i saa Tilfælde vil den Paagjældende komme til at lide sin Straf. Det ærede Medlem henlede fremdeles Opmærksomheden paa Straffelovens § 62 om Sammenstød af Forbrydelser og sagde, at den paagjældende Taler vilde være udsat for 37 Processer. Jeg skal bemærke, at denne Opfindelse, forsaavidt den i alt Fald vedrører Sager mellem Mand og Mand, d. v. s. een Mand paa den ene Side og een Mand paa den anden Side, hidrører fra det Partis Side, som det ærede Medlem henhører til, og det er i og for sig ganske vist et betydeligt Misbrug. Anderledes stiller det sig, forsaavidt der er Tale om flere forskellige Personer, idet utvivlsomt hver enkelt Person har en krænkede Ære, med Hensyn til hvilken han er berettiget til at optræde som Talsmand. Jeg skal bemærke, at jeg ikke staar i noget som helst Forhold til de 37 Andragere og ikke har havt nogen Anledning til at gjøre nogen Henvendelse til dem i saa Henseende, saa meget mindre som der Intet er fremkommet i den Henseende i Betænkningen. Men jeg nærer ikke nogen Tvivl om, at saafremt det var blevet stillet i Tide som Betingelse, at Søgemaal skulde have været gjort gjældende under Et, vilde en saadan

Erklæring fra deres Side kunne have været erhvervet; jeg skulde i alt Fald for mit Bedkommende have gjort, hvad der stod i min Magt, idet jeg meget misbilliger, hvad der i saa Henseende er gjort med Hensyn til Udstykning af Sagerne. Der kom endelig fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Ste Balgtræds (P. Holm) en ganske eiendommelig Meddelelse, en Meddelelse, som iøvrigt viser, hvor lidet dette høie Thing er skiftet til overhovedet at træffe Afgjørelse af retslig Karakter, idet i allerførste Dieblit Udtalelser kunne komme ind og virke forstyrrende. De skulde gaa ud paa, at enkelte Herrer skulde være blevne influerede paa en utilbørlig Maade til at have meddelt deres Underkrift; men som allerede min ærede Kollega, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Balgtræds (Wagner) fremhævede, vilde dette altsaa, forsaavidt det gik ud paa, at de ikke ønskede længer at gjøre deres Andragende gjældende, jo simpeltjen reducere Muligheden for de Søgemaal, som det ærede Medlem fra Aarhus (Bingel) var udsat for, med et tilsvarende Antal — det vilde ikke have Videre at sige. Med Hensyn til de andre Udtalelser — jeg forstod ham ikke ganske, og de vare vel heller ikke meget klare — forsaavidt de gik ud paa, at der skulde have fundet egentlige Utilbørligheder Sted med Hensyn til Erhvervelsen af disse Underkrifter, saa vilde denne Oplysning, hvis den overhovedet er paalidelig, ikke alene føre til, at dette høie Thing ikke alene maatte give sit Samtykke til, at Sagen skulde gaa til civilt Søgemaal, men i Virkeligheden burde den føre til, at Sagen blev henvist til kriminel Undersøgelse, saaledes at alle Paagjældende kunde blive dragne til Ansvar. Det altsaa, at det i sidste Dieblit skulde kunne siges, at der havde fundet Utilbørligheder Sted med Hensyn til Erhvervelsen af Underkrifterne, og at dette Forhold ikke havde fundet nogen rigtig eller forsvarelig Undersøgelse og Paatjendelse, det gjør efter min Mening Sagen ganske betydelig alvorligere, end den har været tidligere, og saafremt altsaa den ærede Rigsdagsmands Udtalelse skulde gaa ud paa, at saadanne Utilbørligheder have fundet Sted ved Erhvervelsen af Underkrifter — Noget, som selvfølgelig er mig aldeles ubekendt — saa vilde det i alt Fald for mig stille sig saaledes, at det høie Thing ikke alene maa give sit Samtykke til, at Sagen maa komme for de civile Domstole, men at den tillige i saa Tilfælde bliver tilstillet Justitsministeren til alvorlig Undersøgelse af de Misligheder, som muligvis maatte have fundet Sted.